

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 76/2013
28.08.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног М.В., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 242. став 1. КЗ РС, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 39/13 од 12.07.2013. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 4 К бр. 740/12 од 18.06.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 2639/12 од 20.09.2012. године, у седници већа одржаној дана 28.08.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 39/13 од 12.07.2013. године, као основан па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Суботици 4 К бр. 740/12 од 18.06.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 2639/12 од 20.09.2012. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 4 К бр. 740/12 од 18.06.2012. године окривљени М.В. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 242. став 1. КЗ РС, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године, од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом браниоцу окривљеног адв. Д.Д., на име заступања окривљеног, досуђен је износ од 130.125,00 динара и одлучено да исти привремено падају на терет буџетских средстава Републике Србије, па је Република Србија обавезана да на име досуђених трошкова адвокату окривљеног исплати из буџетских средстава износ од 130.125,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. На основу одредбе 193. и 196. ЗКП-а окривљени је обавезан да суду у корист буџетских средстава Републике Србије исплати на име паушала износ од 3.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 143.625,00 динара, који трошкови се односе на трошкове браниоца,

путне трошкове, трошкове вештачења, а све у року од једне године од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 2639/12 од 20.09.2012. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.В., а пресуда Основног суда у Суботици 4 К бр. 740/12 од 18.06.2012. године, потврђена.

Републички јавни тужилац Србије подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 39/13 од 12.07.2013. године, против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 4 К бр. 740/12 од 18.06.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 2639/12 од 20.09.2012. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП-а и повреде одредбе чл. 18. ст. 3. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев као основан, укине правноснажне пресуде Основног суда у Суботици 4 К бр. 740/12 од 18.06.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 2639/12 од 20.09.2012. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног М.В. и његовог браниоца адв. Д.Д., на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаним пресудама, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је повређен закон и то одредба члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП, јер је суд засновао своју одлуку на доказу на коме се по одредбама ЗКП одлука не може заснивати – на неовереним фотокопијама исправа и то: налога благајни и налога за уплату од 17.10.2003. године у чију веродостојност због противуречности података је изражена сумња у њихову истоветност обзиром на немогућност увида у оригиналну документацију, па како се ради о одлучној чињеници од које зависи постојање или не кривице окривљеног учињена је и повреда закона из члана 18. став 3. ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда изложени наводи захтева за заштиту законитости су основани.

Одредбом члана 112. тачка 26. КЗ прописано је да се исправом сматра сваки предмет који је подобан или одређен да служи као доказ какве чињенице која има значај за правне односе, као и рачунарски податак.

Одредбом члана 336. став 1. ЗКП између осталог је прописано да се писмена која имају значај доказа уколико је то могуће подносе у изворнику.

Одредба члана 352. став 2. ЗКП прописује да је суд дужан да савесно оцени сваки доказ појединачно и у вези са осталим доказима и на основу такве оцене изведе закључак да ли је нека чињеница утврђена.

Одредбом члана 18. став 2. ЗКП-а прописано је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом или потврђеним међународним уговором, или су овим Закоником или другим законом изричито забрањени.

Сходно цитираним законским прописима, чињенице у кривичном поступку се могу доказивати свим доказима осим онима који су сами по себи или по начину прибављања у супротности са одредбом чл. 18. ст. 2. ЗКП-а, дакле и неовереном фотокопијом исправе.

Да ли неоверена фотокопија исправе представља недозвољени доказ јесте фактично питање у сваком конкретном случају и зависи од тога да ли постоји или не постоји сумња у њену аутентичност и веродостојност, а самим тим и да ли је таква исправа подобна да служи као доказ какве чињенице која има значај за правне односе. Уколико таква сумња постоји суд је дужан да аутентичност и веродостојност такве исправе провери извођењем других доказа, па ако и поред тога остане сумња у њену аутентичност и веродостојност, таква исправа није подобна у смислу чл. 112. тачка 26. КЗ да служи као доказ, те уколико суд своју одлуку заснује на таквом доказу, што је супротно одредби чл. 18. ст. 2. ЗКП-а, чини битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. т. 10. ЗКП-а.

У конкретном случају суд је засновао пресуду на неовереној фотокопији пословне документације (налог благајни и налог за уплату од 17.10.2003. године), чија аутентичност и веродостојност је доведена у сумњу како од стране окривљеног тако и од стране судског вештака финансијске струке, а да при том аутентичност и веродостојност тих исправа није проверио свим доказима, која су му била на располагању, јер након што је утврдио да оригинална документација не постоји, није ни покушао да то утврди другим доказима (саслушањем сведока који су учествовали у сачињавању тих исправа, вршили увид у оригинале, сачињавали фотокопије и слично) већ је пресуду засновао на таквим исправама које очигледно због јасно изражене сумње у њихову аутентичност и веродостојност нису у смислу члана 112. тачка 26. КЗ подобне да послуже као доказ какве чињенице која има значај за правне односе, чиме је пресуду засновао на доказу на коме се иста не може заснивати и тиме учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП-а.

Како је на основу овог, у конкретном случају недозвољеног доказа суд утврдио одлучну чињеницу – износ штете нанете оштећеној а од које зависи постојање или непостојање обележја кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, а без тог доказа ова чињеница би остала у сумњи, суд је повредио и одредбу члана 18. став 3. ЗКП-а која га обавезује да у случају постојања такве сумње у пресуди мора одлучити у корист окривљеног.

Апелациони суд у Новом Саду је повредио закон на штету окривљеног, тиме што одлучујући о жалби браниоца окривљеног својом пресудом, није отклонио наведене битне повреде одредаба кривичног поступка на које пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.